

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobkyně: A. Ž.**, narozené dne „X“, bytem „X“, zastoupené obecným zmocněncem JUDr. V. B., se sídlem „X“, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02, Ústí nad Labem, zastoupenému Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem, se sídlem Řetězová 195/2, 405 02, Děčín I, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2014, č. j. 1141/DS/2014, JID: 73393/2014/KUUK/Hyk,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2014, č. j. 1141/DS/2014, JID: 73393/2014/KUUK/Hyk, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litvínov (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 12. 2013, č. j. OSE/61540/2013-28. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobkyně jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v bodovém hodnocení ke dni 25. 4. 2013.

Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí městského úřadu.

V žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nesprávné a předčasné, neboť žalobkyně neobdržela požadované kopie pokutových bloků, aby mohla vést svou obranu proti rozhodnutí městského úřadu. Nebylo jí ani umožněno shlédnout videozáznam, který byl pořízen při řízení o spáchání přestupku ze dne 25. 4. 2013, jehož se žalobkyně měla dopustit v Chomutově. V návaznosti na argumentaci žalovaného rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010 zdůraznila, že k údajnému přestupku ze dne 25. 4. 2013 odmítala pokutový blok podepsat, ale policista ji k podpisu nutil, proto jej podepsala, aniž byla poučena, že podpisem uznává, že se přestupku dopustila. Z toho pak správní orgán usoudil, že tento přestupek byl projednán uložením pokuty v blokovém řízení, které bylo pravomocně ukončeno, a v důsledku toho bylo žalobkyni zaznamenáno pět bodů do registru řidičů. Právě to, že Policie České republiky dosud nepředložila videozáznam, který byl pořízen dne 25. 4. 2013, jasně dosvědčuje, že správní orgány rozhodly nesprávně a přehnaně formalisticky, aniž se zabývaly tím, za jakých okolností pokutový blok žalobkyně podepsala. Žalobkyně nebyla v žádném z uvedených případů Policií České republiky poučena o tom, že uložením pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku pravomocně skončeno. Pokud by takové poučení obdržela, zcela jistě by pokutový blok nepodepsala. Žalobkyně konstatovala, že byla zkrácena na svých právech, což podle ní nelze svalovat na okřídlenou větu „neznalost zákona neomlouvá“. Žalobkyně dále podotkla, že po záznamu každého bodu měla být o tomto písemně vyrozuměna, což však nikdy nebyla, neboť jinak by vznesla proti takovému záznamu námitky.

Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedl, že vzhledem k námitkám žalobkyně zajistil městský úřad veškerý materiál ke spáchaným přestupkům, tedy oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které byly ověřeny, že souhlasí s originály. Podle žalovaného tedy není pochyb o jejich pravosti a o spáchání předmětných přestupků. Městský úřad vyrozuměl žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, této možnosti žalobkyně využila dne 22. 8. 2013. Žalovaný podotkl, že žalobkyně podala ve věci přestupku ze dne 25. 4. 2013 mimořádný opravný prostředek u Policie České republiky a požádala o přerušení řízení o námitkách. Této žádosti městský úřad vyhověl a řízení bylo přerušeno do 31. 10. 2013. Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje neshledalo důvody k postupu ve smyslu § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a pravomocné rozhodnutí v blokovém řízení tak potvrdilo. Tímto závěrem byl žalovaný vázán a nebyl příslušný jej přezkoumávat. Pokuta za přestupek ze dne 25. 4. 2013 byla uložena v blokovém řízení na místě přestupku a žalobkyně byla s důvodem jejího uložení seznámena, převzetí dílu „B“ pokutových bloků stvrdila žalobkyně svým podpisem, proto podle žalovaného není pochyb o tom, že se tohoto přestupku dopustila. Žalovaný zdůraznil, že v řízení o námitkách se posuzuje otázka, zda zaznamenaný počet bodů odpovídá údajům, které byly postoupeny prvoinstančnímu správnímu orgánu příslušnými orgány, jež rozhodovaly o přestupcích, a druhu spáchaného přestupku a zda bylo dosaženo dvanácti bodů. Správní orgán příslušný k záznamu bodů nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny, či nevinu řidiče v pravomocně ukončených řízeních. Žalovaný dále připomněl, že uložením pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku pravomocně

ukončeno. Názor žalobkyně, že měla být vyrozuměna po záznamu každého bodu, označil žalovaný za mylný. Žalobkyně věděla, že opakovaně páchá přestupky a že jí mohou být uloženy body. Bylo na ní, zda si sama zjistí, jaký je její bodový stav. Žalovaný uzavřel, že žalobkyni byly body zaznamenány oprávněně, v řízení bylo postupováno v souladu s právními předpisy a rozhodnutí městského úřadu i rozhodnutí žalovaného vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 24. 5. 2013, č. j. OSE/23291/2013, oznámil městský úřad žalobkyni, že ke dni 25. 4. 2013 dosáhla celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu. Proti tomuto oznámení podala žalobkyně námitky ze dne 29. 5. 2013. Městský úřad si následně vyžádal od příslušných správních orgánů jednotlivé pokutové bloky vztahující se k přestupkům, za které byly žalobkyni zaznamenány body v registru řidičů. Ve správním spisu je založen také výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 20. 6. 2013 obsahující historii bodového hodnocení žalobkyně.

Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 25. 4. 2013, série „X“ na částku 1.500 Kč vyplynulo, že žalobkyně (totožnost ověřena podle OP „X“) dne 25. 4. 2013 v 8:30 hodin v obci Chomutov v ulici Černovická vozidlem RZ „X“ porušila § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, když na světelné křižovatce nezastavila na signál s červeným světlem „STŮJ!“ (výslovně: § 70/2a 361/2000 Sb. *nerespektoval červený signál „STŮJ“ na svět. křiž.*). V tomto bloku je uvedeno, že proti uložení této pokuty se nelze odvolat. Žalobkyně připojila svůj podpis pod poslední větu v bloku uvedenou ve znění: „*Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 25. 4. 2013*“.

Přípisem ze dne 12. 8. 2013, č. j. OSE/37341/2013-18, městský úřad poučil žalobkyni o možnosti do pěti pracovních dnů od doručení přípisu nahlédnout do spisu, seznámit se

s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Této možnosti žalobkyně využila dne 22. 8. 2013, seznámení s podklady potvrdila svým podpisem.

Dne 23. 8. 2013 žalobkyně požádala o přerušení řízení, neboť podala mimořádný opravný prostředek ve věci přestupku ze dne 23. 4. 2013. Městský úřad usnesením ze dne 27. 8. 2013, č. j. OSE/40445/2013-21, řízení o námitkách přerušil do oznámení výsledku řízení, které řeší Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje pod č. j. KRPU-97261/PŘ-2013-040364, nejdéle do 31. 10. 2013. Podáním ze dne 4. 11. 2013 požádala žalobkyně o další přerušení řízení, neboť podala stížnost proti sdělení Policie České republiky ze dne 18. 10. 2013. Přípisem ze dne 11. 11. 2013, č. j. KRPU-257311-1/ČJ-2013-040364, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, sdělila městskému úřadu, že na základě podnětu žalobkyně nebyly shledány důvody k postupu ve smyslu § 95 odst. 1 správního řádu a že pravomocné rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 25. 4. 2013, č. j. KRPU-97261/PŘ-2013-040364, bylo policistou oddělení hlídkové služby Chomutov vydáno v souladu s právními předpisy. K tomuto přípisu bylo připojeno podrobnější sdělení ze dne 18. 10. 2013 adresované žalobkyni, v němž je uvedeno, že nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by podporovaly tvrzení žalobkyně o jejím nesouhlasu s řešením přestupku v blokovém řízení, přičemž průběh blokového řízení je zřejmý z pořízeného videozáznamu a je podporován tvrzením obou policistů přítomných na místě.

Přípisem ze dne 26. 11. 2013, č. j. OSE/59312/2013-26, městský úřad poučil žalobkyni o možnosti do pěti pracovních dnů od doručení přípisu nahlédnout do spisu, seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Této možnosti žalobkyně využila dne 4. 12. 2013, seznámení s podklady potvrdila svým podpisem.

Rozhodnutím ze dne ze dne 9. 12. 2013, č. j. OSE/61540/2013-28, městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobkyně jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v bodovém hodnocení ke dni 25. 4. 2013. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Před vlastním vypořádáním jednotlivých žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány,

a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, dostupný na www.nssoud.cz).

Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, dostupný na www.nssoud.cz).

Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení jednotlivých námitek žalobkyně. Soud předně konstatuje, že městský úřad si před vydáním svého rozhodnutí opatřil všechny pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, jež byla podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Jednotlivé kopie pokutových bloků jsou opatřeny doložkami, že souhlasí s originálem, případně se jedná o vytištěné skeny originálů pokutových bloků zaslané městskému úřadu prostřednictvím systému datových schránek. Tím městský úřad vyhověl požadavku žalobkyně uvedenému v jejích námitkách ze dne 29. 5. 2013, aby byly doloženy ověřené kopie pokutových bloků, na základě kterých byly žalobkyni zaznamenány body do registru řidičů. Tyto kopie pokutových bloků tvoří nedílnou součást správního spisu a byly jeho součástí již ve dnech 22. 8. 2013 a 4. 12. 2013, kdy žalobkyně do spisu nahlížela a s podklady se seznámila, což v obou případech potvrdila vlastnoručním podpisem. Ze záznamů o nahlížení do spisu přitom nevyplývá, že by žalobkyně při tomto nahlížení žádala o kopie jakýchkoli dokumentů ze správního spisu, ačkoli tak podle § 38 odst. 4 správního řádu učinit mohla. Námitku žalobkyně, že neobdržela požadované kopie pokutových bloků, vyhodnotil soud jako

nedůvodnou, neboť žalobkyně o vydání kopií pokutových bloků nepožádala a navíc měla dostatečné možnosti se s pokutovými bloky, na základě kterých jí byly body do registru řidičů zaznamenány, seznámit a není pravdou, že by jí v tomto směru cokoli bránilo řádně vést obranu proti rozhodnutí městského úřadu.

Z jednotlivých provedených záznamů bodů v registru řidičů žalobkyně v žalobě konkrétně napadala pouze záznam pěti bodů za přestupek, jehož se měla dopustit dne 25. 4. 2013. V souvislosti s tímto přestupkem žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že *„[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán.“* Této povinnosti městský úřad beze zbytku dostál, neboť si příslušný pokutový blok opatřil a při svém rozhodování z něj vycházel.

Soud prostudoval příslušný blok na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 25. 4. 2013, série „X“, a shledal, že obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti. Z předmětného bloku je jednoznačně patrné, že žalobkyně dne 25. 4. 2013 v 8:30 hodin v obci Chomutov v ulici Černovická vozidlem RZ „X“ porušila § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, když na světelné křižovatce nezastavila na signál s červeným světlem „STUJ!“. Za toto porušení zákona o silničním provozu se podle jeho přílohy zaznamená v registru řidičů pět bodů, což také městský úřad učinil.

V této souvislosti soud připomíná, že pokutový blok představuje rozhodnutí vydané v blokovém řízení a je třeba na něj nahlížet jako na běžné rozhodnutí správního orgánu. I ve vztahu k rozhodnutím vydaným v blokovém řízení je proto třeba vycházet z obecně platné zásady presumpce správnosti rozhodnutí správního orgánu, která se projevuje tím, že pokud, resp. dokud není rozhodnutí správního orgánu zrušeno, musí být považováno za správné, tedy platné a zákonné. Presumpce správnosti se neuplatní jen v případě nicotných rozhodnutí. Podle ustálené judikatury správních soudů je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001 - 96, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65, publ. pod č. 2837/2013 Sb. NSS, vše dostupné na www.nssoud.cz). Žádnou ze shora

popsaných vad, ani jinou vadu srovnatelné závažnosti však pokutový blok ze dne 25. 4. 2013, ani ostatní rozhodnutí vydaná v blokových řízeních, jež byla podkladem pro rozhodnutí v projednávané věci, nevykazují.

Pokud žalobkyně namítá, že pokutový blok ze dne 25. 4. 2013 podepsala jen proto, že ji k tomu policista nutil, soud zdůrazňuje, že předmětný pokutový blok ze dne 25. 4. 2013 nebyl zrušen a má všechny zákonem stanovené náležitosti včetně podpisu žalobkyně, tudíž je třeba presumovat jeho správnost. Okolnosti, za kterých žalobkyně pokutový blok podepsala, nejsou pro projednávanou věc podstatné. Správnost pokutového bloku ze dne 25. 4. 2013 byla navíc potvrzena i sdělením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 18. 10. 2013, č. j. KRPU-197860-6/ČJ-2013-0400-DP-08, a přípisem téhož orgánu ze dne 11. 11. 2013, č. j. KRPU-257311-1/ČJ-2013-040364, ze kterých vyplývá, že na základě podnětu žalobkyně nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 95 odst. 1 správního řádu a že pravomocné rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 25. 4. 2013 bylo policistou oddělení hlídkové služby Chomutov vydáno v souladu s právními předpisy. Podle zmíněného sdělení dále nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by podporovaly tvrzení žalobkyně o jejím nesouhlasu s řešením přestupku v blokovém řízení, přičemž průběh blokového řízení je zřejmý z pořízeného videozáznamu a je podporován tvrzením obou policistů přítomných na místě. Námitku žalobkyně, že ji policista k podpisu pokutového bloku nutil, proto soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

Soud rovněž zjistil, že v pokutovém bloku ze dne 25. 4. 2013 je výslovně uvedeno, že proti uložení této pokuty se nelze odvolat, a že žalobkyně svým podpisem na tomto pokutovém bloku vyslovila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdila správnost údajů uvedených na všech částech bloku. Soud má za to, že žalobkyně potvrzením správnosti údajů o konkrétním přestupku a o sobě jako jeho pachateli zcela nepochybně potvrdila, že se předmětného přestupku dopustila. Námitku žalobkyně, že o tomto následku nebyla poučena, považuje soud za účelovou, neboť skutečnost, že podpisem pokutového bloku pachatel uznává, že se přestupku dopustil, je naprosto zjevná již z jeho obsahu. S ohledem na všechny tyto skutečnosti dospěl soud k závěru, že pokutový blok ze dne 25. 4. 2013 je způsobilým podkladem záznam bodů v registru řidičů.

Pokud žalobkyně namítá, že jí nebylo umožněno shlédnout videozáznam, který byl pořízen v řízení o přestupku ze dne 25. 4. 2013, soud konstatuje, že předmětem správního řízení, jež vyústilo v žalobou napadené rozhodnutí, nebylo projednání zmíněného přestupku, ani přezkoumání rozhodnutí o tomto přestupku, nýbrž pouze posouzení správnosti provedeného záznamu bodů v registru řidičů. Požadavek žalobkyně na shlédnutí videozáznamu proto není pro projednávanou věc relevantní a skutečnost, že Policie České republiky tento videozáznam nepředložila, nemá absolutně žádný vliv na zákonnost a správnost žalobou napadeného rozhodnutí.

K námitce, že správní orgány rozhodly předčasně, nesprávně a přehnaně formalisticky, aniž se zabývaly tím, za jakých okolností pokutový blok žalobkyně podepsala, soud znovu zdůrazňuje, že okolnosti podpisu pokutového bloku nejsou pro projednávanou věc podstatné. Rozhodující je existence pravomocného rozhodnutí o přestupku, které nebylo zrušeno, tudíž se presumuje jeho správnost. Městský úřad navíc vyšel žalobkyni vstříc a řízení o námitkách

přerušil do doby, než policie posoudí její podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 25. 4. 2013. Teprve poté, kdy byl ze strany policie informován, že přezkumné řízení nebude zahájeno, městský úřad znovu poskytl žalobkyni možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a následně rozhodl. Soud proto shledal, že správní orgány postupovaly v projednávané věci plně v souladu se zákonem, umožnily žalobkyni plné využití jejích práv a nerozhodly ani předčasně, ani přehnaně formalisticky, natožpak nesprávně.

Žalobkyně dále namítala, že nebyla v žádném blokovém řízení poučena o tom, že uložením pokuty je řízení o přestupku pravomocně skončeno. K tomu soud uvádí, že tato skutečnost jednoznačně vyplývá ze samotné podstaty blokového řízení, které je zjednodušenou formou přestupkového řízení a je upraveno v § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Blokové řízení končí uložením blokové pokuty, přičemž proti rozhodnutí o uložení pokuty se podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích nelze odvolat. Pokud žalobkyně v jednotlivých případech přestupků, které spáchala, souhlasila s tím, že jí za tyto přestupky bude uložena bloková pokuta, logicky musela počítat i s tím, že uložením pokuty bude řízení skončeno, a přestupek nebude dále projednáván. Její námitku o nedostatečném poučení proto soud vyhodnotil jako účelovou a nedůvodnou.

K námitce žalobkyně, že měla být písemně vyrozuměna o každém záznamu bodů v registru řidičů, soud poukazuje na § 123c odst. 3 větu první zákona o silničním provozu, podle které *„[p]říslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení.“* Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá toliko povinnost oznamovat řidiči dosažení dvanácti bodů, nikoli každý jednotlivý záznam bodů. Požadavek žalobkyně tudíž neodpovídá platné právní úpravě a její námitka není důvodná.

Soud uzavírá, že záznam bodů žalobkyně v registru řidičů byl proveden na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobkyně, a tudíž je plně v souladu s příslušnými právními předpisy. Žalobu vyhodnotil soud v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 27. února 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová